

Не мѣ познала сладость-тѣ,
 Одаѣз тѣи исплюла го и рекла:
 Зачто ми ѣ този плодѣ
 Само кора безѣ родѣ.

Тѣпобѣмни-тѣ така мѣмратѣ на ученіе-то.

ВОДЕНИЧАРЬ.

Чѣвахѣ негдѣ, че единѣз воденичарѣ
 Оз сына си, закарвалѣ мѣле на пазарѣ,
 Да не испѣсталѣе дорѣ да стигнѣтѣ тамо,
 Овързали и дигнѣли го тѣ на рамо.

Вѣ сте лѣди, рекѣлѣ имѣ единѣз орачѣ,
 Не личи отѣ вази кой бѣлѣлюжѣ водачѣ.
 Воденичарѣ-тѣ, като чѣ това, презѣрѣза,
 Да нѣ мѣ казѣтѣ лѣдѣ, магарѣ-то отѣврѣза,
 На гѣрека мѣ сына си покачи,
 И слѣдѣз него пѣшомѣ са заѣрачи.

О момче! а слѣзѣ ты долѣ, катѣ си младѣ,
 Вижѣ, не ти прилича Гѣйзинѣз бѣлокѣрадѣ;
 Таа работа ѣ сынѣко много смѣшна,
 Рече вторѣй, тамѣз на пѣта гдѣтѣ гисѣрѣшна.